

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1374/2021
11.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат из ..., против тужене Општине Врбас, коју заступа Правобранилаштво Општине Врбас, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници већа одржаној 11.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Образложење

У поступку по тужби тужиоца АА из ..., која је поднета Основном суду у Новом Саду, против тужене Општина Врбас, ради накнаде штете, Основни суд у Новом Саду се по приговору тужене, решењем П 1905/2019 од 03.04.2019. године огласио месно неадлежним и одлучио да ће се по правноснажности решења предмет уступити Основном суду у Врбасу, на надлежност. Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2122/19 од 17.12.2020. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначено првостепено решење, тако што је одбијен приговор месне ненадлежности, с позивом на чл. 39. и 44. ЗПП и правило о изабраној надлежности у споровима због вануговорне одговорности за штету.

Основни суд у Новом Саду је актом П 1905/19 од 18.01.2021. године захтевао да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежни суд да поступа у овом предмету, наводећи да је Основни суд у Врбасу стварно и месно надлежан, да је очигледно да ће се поступак лакше, брже и економичније спровести пред другим судом, имајући о виду да је Врбас опредељено место повређивања.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

По налажењу Врховног касационог суда, у овој правној ствари нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, за одређивање другог стварно надлежног суда, јер истакнути разлози не указују да ће се поступак лакше спровести у поступку пред другим стварно надлежним судом или да постоје други оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда. О питању стварне и месне надлежности суда, одлучено је решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2122/19 од 17.12.2020. године, у фази претходног испитивања тужбе.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић